

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ: Χρονικά, ὑπὸ Μ. Μητσάκη. — Ποίησις. 'Ἐκ τῶν ρημαῖς τῶν τοῦ Φιλαδέλφειον ποιητικῶν διαγενοτερῆ. Τὸ λοιπὸν δὲ τὰς τύχας, ὑπὸ Ι. Πολέμου. 'Ἡ Λίθαια, ὑπὸ Κ. Παντζή. — 'Ο πρότερος ἔρως μυθιστόρημα 'Ἰωάννης Ταυρηγένης ὑπὸ Π. Ι. Φ. — Παραμονὴ τοῦ γάμου. — Μονόδος, καὶ τὸν "Φ. — Εἰκόνες. — Η πριγκίπισσα τῆς Πρωσίας Βικτορία. — Άλοστης καὶ "Οὐείρα. Μόδη: ὡς Τούνια. — Χορὸς τοῦ πετενοῦ. — Επιστημονικά. — Νεωτερικά. — Εὐτράπελα. — Συμβολὴ. — Στιγματικά. — Νεωτερικά. — Εὐτράπελα. — Συμβολὴ. — Στιγματικά. — Γράμματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ: 'Ἡ πριγκίπισσα τῆς Πρωσίας Βικτορία. — 'Άλοστης καὶ "Οὐείρα. — Μεράλαι σκηναὶ τῆς φύσεως. «Μέλι» ὡς Τούνια. — 'Άνωμητης Ἀλσατίας. Χορὸς τοῦ Πετενοῦ. Καλλιτεχνικὴ εἰκὼν Γουστάου Βριάν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς σεμνὴν ἑορτὴν ἐκάλει τοὺς Ἀθηναῖούς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἢ Επιτροπὴ τῶν Οἰλυμπίων. Εν τῷ Ζαππείῳ ἀνέγινώσκετο ἡ "Ἐκθεσὶς τοῦ ἐπιστίου Φιλαδέλφειου Διαγωνισμάτος, ὥσπερ ἀπὸ διετίας συσταθὲν σκοπεῖ νὰ προσελκύῃ ἐκ νέου εἰς τὸν Ἑλλάδα τὸν προπολοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποπτάσαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας πλανωμένην ποίησιν. Δυστυχῶς, ἡ πρόδη τὰ τοιαῦτα θεάματα καὶ δικούσματα ὀλιγωρίᾳ τῶν συγχρόνων ἀθηναῖων εἶνε γνωστή, οὐδόλως δὲ ἐπομένως ἐκπληκτικόν, ἀν κατὰ δεκάδας μόδις ὅτι πολὺναντο νὰ ἀριθμηθῶσιν οἱ συρρεύσαντες ὅπως ἴδωσι τὸ ἀποδημητικὸν πτίνον, παλινοστοῦν καὶ πτερυγίζον ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Ζαππείου. Εὔτυχως δημως, ἀφ' ἑτέρου, δὲ τι σώζει τὰς τοιούτου εἴδους πανηγύρεις παρ' ἡμῖν εἶνε δὲ εὐαγγελικός χαρακτὴρ αὐτῶν, διότι ὀλίγοι μὲν οἱ κατ' αὐτὰς προσερχόμενοι κλποί, δηλαδὴ αὐτόκλποι, ἐκλεκτοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Μεταξὺ τῶν διαγωνισθέντων, διά τοῦ Κωστῆς Παλαγᾶς διὰ τῶν Ματιῶν τῆς ψυχῆς τοῦ διεῖδε κάλλιστα τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἀρῃ καὶ ἐφέτος τὸ γέρας. "Οὐχὶ δημος πλέον ὀλόκληρον, διότι τὸ ἀλλοδωρικὸν τοῦ ἡμίου διηγεῖται διατρέψεις παρ' ἡμῖν ἐπιτυχῶς δὲ κ. Πολέμης διὰ τῶν Ἐρειπίων. Τὰ βραβευθέντα λέγονται ἔχοντα πολλὰς τὰς ποιητικὰς καλλονάς, εὐμενῶς δὲ λίαν ἐκρίθησαν τὸν ἀναγνωσθέντα ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀποδιάσματα αὐτῶν. Ἄλλο δὲ τις ἴδιος ἐθεωρήθη ὡς ἀράμενὸν κυρίως τὴν νίκην ὑπῆρχεν ἡ ἐκθεσὶς τοῦ κ. Ἀριστομένου Προσβελεγίου, γλαφυρὰ δηντως ἀμα καὶ καλὰ μελετημένην καὶ εὐρεῖα τὰς βλέψεις. Καθὼς ἵκουσα καποιον νὰ λέγῃ, πότε ἡ καλλιτέρα "Ἐκθεσὶς, δὲ ποιὸια ἔγινεν ἡ ὡς τόρα εἰς τὸ Ζαππειον.

*

"Ο, τι προπάντων διέκρινε τὴν ἐκθεσὶν ταῦτην, ὑπῆρχαν αἱ δῶλος ἀσπλαγχνοὶ διαθέσεις αὐτῆς. 'Ἐκ τῶν 38 δῶλων ὑποβληθέντων ποιημάτων, μόνον 2-3 ἐκτὸς τῶν βραβευθέντων ἔκρινε καπτῶς δεῖξα λόγου ὁ εἰσινητής, ἵνεος καὶ πολὺν καλῶν συλλογὴν δημωδῶν ποιημάτων τοῦ ἐξ Ἡπείρου νεαροῦ στιχουργοῦ κ. Κρυστάλλη, ἀποπνέουσαν ἀγροτικὸν δρώμα καὶ ζωῆν, τὰ λοιπὰ δὲ ἀτέγκτως ἐθυμίσασεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς καλαισθησίας. Θὰ ἐλεγέτις δὲ τις διὰ εὐρίσκετο εἰς νέαν σφαγὴν τῶν Ἀθώων ὑπὸ νέου Ἡρώδου, ἀν τὰ πλεῖστα μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἥσαν πράγματι ἔνοχα... πάσης πρόδη τῶν ποιησίν ἀσεβείας. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ, δὲν ἔφανταζόμην ποτὲ διὰ τὴν ἑταῖρην τοῦ προπολοῦ μακαρίτης πότε καὶ

δόδωδες νομιζόμενος Βουτσιναῖος Διαγωνισμὸς θὰ ἐτόλμα ν ἀναστιθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ, βρυκόδαξ ἐπίφοβος, νὰ ἐμφανισθῇ ἐκ τοῦ ἐν μέσῳ ἡμίου ἵπο τὸν προσωπίδα τεῦ φιλαδέλφειον. 'Ἄν δὲν τὸ ἐνοικίαστε ἀκόμη, δὲν ἔχετε ἢ ν ἀνατρέξετε εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑποδιπληντῶν ποιημάτων καὶ θὰ πειθῆτε βέβαια διὰ εἰρίσκεσθε εἰς τὸν ἀκμαιοτέρων ἐποχὴν τοῦ Θύελλαι, Πόθοι, Νεφέλαι, Φύρδην Μίγδην, Βιωτικά, Ψυχικοὶ παροξυσμοί, Μελιδόνες, Σπινθῆρες, ἐπιγράφουσι τὰ στιχογρύματα αὐτῶν πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀποστολῶν, ἀδηλοὶ τί παθόντες. Ιδίως δημως ἀξιοπεριεργα εἶνε τὰς αὐτὰς ποιητικὰς σχολὴν τῶν ἐπιγράφικῶν συνθέσεων καὶ ἀντιθέσεων, ἐξ ὃν ἀπαριθμοῦνται τινά: "Ἄνθη καὶ Φύλλα,,,, "Στόνοι καὶ Δάκρυα,,,, "Νέφη καὶ Λιθρία,,,, "Αὐγὴ (bis) καὶ Χρυσαλίδες,,,, πλέον τόρα. Πρὸ τοῦ τοιούτου θεάματος, ἐγὼ τούλαχιστον, ἐφριξα ἀναλογιζόμενος ποὺ δύναται νὰ ἀγάγῃ ἡμᾶς ἢ ἐπάνοδος τῶν καλῶν ἐκείνων καιρῶν. Διότι ἐνθυμεῖσθε βεβαίως διὰ ὑπῆρχεν ἀλλοτε μακαρία ἐποχὴν, καθ' ἣν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρέλθῃ ἐποχὴς ὅπου νὰ μὴν ὑπόστηται διὰ τοῦ ἀνύγειραν ἀνδριάντα διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ, ὡς εἰς τὸν στρατηγὸν τοῦ περιφήμου ἐκείνου "Ἀδάκρυος Πολέμου,,,, καθ' ὃν οὐδεὶς ἐφονεύθη, ἀπαδαλλάκτως ὅπως κατὰ τὸν ἐκλογὴν τοῦ κ. Παππαδοπούλου οὐδεὶς ἀπέτυχε.

*

Τοιοῦτος δημως ἐμπαιγμὸς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν θεσμῶν δὲν τελεῖται τὸ πρωτανὶ πότε τοῦ Ἑλλαδὸς καὶ ἀπορῷ πώς ἐλησμόνταν νὰ τὸ ἀναφέρουν αἱ ἐφημερίδες. "Ἄλλοτε, ἀκριβῶς διὰ νὰ σκάψῃ τὸν περὶ ἐκλογῶν νόμον, ὁ περιώνυμος πολιτικὸς *ferceur* Γεωργαντάρας ὁ Ιακωβάτος, καταπληκτικὴν ἐπιρροὴν ἔχασκων ἐν τῷ τόπῳ του, διέταξε κατὰ δημαρχικὰ τινὰ ἐκδογῆν νὰ μὴν ἐκτεθῇ κανεὶς ἀλλος παρὰ μόνον εἰς ἐκ τῶν ἀνθρώπων του, τὸν ἡμέραν δὲ τῆς ἐκλογῆς ἔστειλεν ἀλλον ἔνα ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του καὶ τὸν ἐψύχισεν. Οὕτω δὲ ἐξελέχθη ἐπισήμως δῆμαρχος εἰς ὑπρέπετης διὰ ἀλλού ὑπηρέτου, μᾶς ψύχου εἰρεθείσης εἰς τὸ ναὶ καὶ οὐδὲ ἰχνους εἰς τὸ ὅχι!

*

Τὸ θέρος καὶ τὸ πᾶ τὸ πλῆρες τοῦ ὅπως θὰ μετέφραζε κάποιος σινάδελφος μου τὸ γαλλικὸν *bal son plein*. Ήζέστη καταμαστίζει τὸν ἡμέραν προπολοῦ ἀνηδεώς τὸν πόλιν τῆς Παλλάδης, πτις δὲν φαίνεται ἀφ' ίκανον νὰ φροντίζῃ καὶ τόφον περὶ τῆς ιδιοκτησίας της, μολονότι τῆς ἐκάμαμεν καὶ ὕμνον. Από τινος δὲ καὶ τὰ συνήθιτα τοῦ ἀθηναϊκοῦ θέρους προχίθαι καταμαστίζοντα τὰς νίκας. Ο Ἱρανῆς μετὰ τῆς συμμορίας του λυμαίνεται πότε τὸ Φάληρον, οι Ταδουλάραι διδάσκοντας ουσιν τοῦ εἰς τὴν Ὁμονοιαν, δὲ Ἀρινιωτάκης εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον, εἰς τὸ Παλαίδον Φάληρον θρυλεῖται διὰ τὸ κῦμα θὰ ἐκβράσῃ Σειρῆνας διὰ περέτταν μιθοιμένας ὑπὸ τοῦ Τραχύ, καὶ εἰς τὸν παρὰ τὸ μέγαρον Κούπα μάνδραν ἱπποδρομικὰ γυμνάσματα βυσσοδομοῦνται. Τὸ θέρος προχίθε, ζήτω τὸ θέρος! . . . , ἐωδότου νὰ ἐλθῃ διὰ καιρὸς νὰ σᾶς φωνάξω, σύμφωνα μὲ τὸ δνομά μου: — Τὸ θέρος τὰ ἐκακάρωσε, ζήτω . . . δὲ χειμών!

*